

Tolerance

Toleranci neboli snášenlivost můžeme chápat jako ochotu přijímat názory ostatních nebo sžít se s osobou nám ne úplně příjemnou. Všichni říkají, že se navzájem máme tolerovat, ale myslím, že všichni občas chceme někomu dát facku za jeho názory nebo chování. Dobrá, tohle je možná trochu extrém, ale víte jak to myslím.

Já si osobně myslím, že jsem celkem tolerantní člověk, ale i mně občas ujedou nervy. Lidé berou toleranci jako samozřejmost. Avšak já si myslím, že pokud jste někdy chtěli někoho zavraždit, ale udrželi jste úsměv na tváři, zatímco jste si představovali, jak jej škrtnete, a neudělali jste to. To je důvod ke gratulaci. Takže blahopřeji, zachránili jste člověka od smrti svojí sebekontrolou! Někteří však nezvládají snášet lidí více než ostatní. Z mé vlastní zkušenosti je nejlepší nahodit úsměv, občas kývnout hlavou na souhlas a doufat, že toto individuum se brzo vzdálí a že ho už v životě nepotkáte. Problém nastává, když s vámi individuum chodí do práce či do školy. Pak moc ráda hraju hru, která se jmenuje "jak moc na tebe dokážu být hnusná, než si uvědomíš, že tě nemám ráda". Někomu tohle může přijít přehnané, ale vy si na mě vzpomenete, když na vás už ZASE mluví ten otravný člověk, kterého se nemůžete zbavit. Není zač. Tuto hru bohužel nemůžete hrát s nadřízeným či učitelem. Neříkám, že nemůžete, ale je tu velká pravděpodobnost, že budete hledat nové zaměstnání či školu. Pro tyto lidi platí moje první rada. Ale nemyslím si, že bych zrovna já měla dávat rady ohledně tohoto tématu. Z tohoto hlediska velmi obdivuji svého otce. Vždy dokáže projevít svůj názor, ať je jakkoliv odlišný, bez uražení dotyčného jedince. Tuto schopnost jsem nepodědila, díky za nic tati. (jk love you dad). Jak už jsem však řekla, tolerance není jen přijímání názorů ostatních ale i snášenlivost chování lidí. Taktika „ignoruj to, za chvíli to odejde“ většinou funguje. Ovšem někteří lidé nechápou mé naznačení pro to, aby se šli vyskytovat jinač. A tak si většinou vymyslím výmluvu, abych mohla utéct. Ovšem to, že už nechci tolerovat něčí existenci vedle sebe, je většinou tím, že jsem introvert a lidi se mi omrzí tím rychleji.

Celou dobu mluvím o tom, jak mě lidi rozčilují. Ale musím také vzít v potaz, jak otravná dokážu být já. Vážně, moji přátelé si zaslouží Nobelovu cenu za toleranci. A to ani nemluvím o své rodině.

Ok asi je čas to vše vzít i s dobré stránky a na chvíli umlčet toho pesimistu ve mně. Tolerance je vlastně krásná věc. Lidí, kteří nás tolerují přes naše chyby, bychom si měli vážit. Je také hezké, když se bavíte s osobami, které se navzájem moc nemusí, ale snaží se spolu vycházet právě kvůli vám.

To mě přivádí k otázce: Jaké chování lze u lidí tolerovat a jaké ne? Samozřejmě každý má na tuto otázku trochu jinou odpověď. Já osobně si představím svůj ostrůvek a lidi, kterými se obklopuji na něm. Nehodlám tolerovat žádné znečišťování svého ostrůvku a vykopnu z něj každého, kdo se o to pokusí. Někteří lidé jsou však přehnaně tolerantní a nechají lidi znečišťovat jejich ostrov. Byla jsem jedním z těchto lidí, kteří ignorují každý náznak znečišťování. Avšak teď už vím, že to ignorovat nesmím a je v pořádku tyto lidi předhodit žralokům Znečištění netolerujeme!

A co vy? Jak naznačujete lidem, že už nedokážete snášet jejich chování? Dokážete to jemněji než já? Pokud ano, prosím uče mě!